

THE MORE YOU IGNORE ME, THE CLOSER I GET

En utställning av Militza Monteverde Burrau och Elis Monteverde Burrau. Om besatthet och blanka blad, det vill säga: kärlek. Alla förtjänar förföljelsemanins upphöjda tillstånd. Särskilt upphovsmän till offentliga verk.

Vi började skugga den där konstnären. På ett sätt som var kriminellt, men inte över gränsen. På ett vis som var militant, fast fullt av kärlek. Tänk Sophie Calle, absolut, fast snäppet obehagligare. Vi menar: det var långt ifrån respektfullt.

Det här var när spärrarna fortfarande var gamla, uråldriga. Som vi sa. Längesen, med andra ord. Vi var bara barn då, men redan gifta. Eller en av oss var barn, en var tonåring. Ingen var oskuld eftersom det inte existerar någonting så banalt som oskulder i den här världen...

Så, ja – vi började stalka honom med ett gott syfte. Ett konstruktivt! Vi ville förmedla ett budskap. Gör om gör rätt. Typ. Vi började förstöra hans liv aktivt, men subtilt, för att det var viktigt. För det första: man kan inte spilla ut vita pappersark på marken i ett offentligt rum hursomhelst. Man kan inte bara lämna dem där. Förr eller senare kommer någon att spy på dem. Och då har man missat en stor chans. Man har missat att bygga in en möjlighet. Man har missat att konstruera en utopi. En chans för, säg, kaskadspya på text. Tänk er något vackrare? Det är bara ett exempel. Det kan vara blod. Det är aldrig oskyldigt att ignorera språket. Vi menar: det straffar sig nästan alltid.

*

Beau Travail, Skånegatan 108, Stockholm

24/2, 17:00-20:00 (Reading/Performance 18:00)

Contact: beautravail.gallery@gmail.com

*

Militza Monteverde Burrau, född 1986 i Cuenca, Ecuador. Bor och arbetar i Stockholm.

Examinerades från Kungl. Konsthögskolan 2017.

Elis Monteverde Burrau, född 1992 i Stockholm. Bor och arbetar i Stockholm. Autodidakt mångsysslare.

THE MORE YOU IGNORE ME, THE CLOSER I GET

An exhibition by Militza Monteverde Burrau and Elis Monteverde Burrau. About obsession and blank slates, otherwise known as: love. All deserve the exalted state of persecution mania. Especially creators of public works.

We started following that artist. In a way that was criminal but not over the top. In a way that was militant but full of love. Think of Sophie Calle—definitely, but a bit more unpleasant. What we mean is: it was far from respectful.

This was when the turnstiles were still old, ancient. Like we said: a long time ago. We were only children back then and already married. Or one of us was a child, one was a teenager. No one was a virgin because something as banal as virginity doesn't exist in this world.

So, yes – we started stalking him for a good reason. A constructive one! We wanted to convey a message. Do it again, do it right. Kinda. We started destroying his life actively, subtly; because it was important. Firstly: you can't just spill white sheets of paper on the ground in a public space. You can't just leave them there. Sooner or later, someone will puke on them. And then you've missed a great opportunity. A missed opportunity to make things possible. A missed opportunity to construct a utopia. A chance for, say, cascading vomit on text. Imagine something more beautiful? That's just one example. It could be blood. It's never innocent to ignore language. We mean: language always punishes itself.

*

Beau Travail, Skånegatan 108, Stockholm

24/2, 17:00-20:00 (Reading/Performance 18:00)

Contact: beautravail.gallery@gmail.com

*

Militza Monteverde Burrau was born in 1986 in Cuenca, Ecuador. Lives and works in Stockholm. Graduated from the Royal Institute of Arts 2017.

Elis Monteverde Burrau, born 1992 in Stockholm. Lives and works in Stockholm. Autodidact jack of all trades.